

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

† Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν.

Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522).

Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἦχος α΄, ἑωθινὸν θ΄.

(Τυπικὸν Τριωδίου §§54-56).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σακουσο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σακουσο ο ο ον μου ου
ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ε ει σακουσο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου
θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ει σακουσον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π 9

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ Δ 2 του προ φα σι ζεσθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις π 9

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π 9 και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π 9

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π 9

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ 2 κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρα σοι

κρι ται αυ των π 9

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ 2 ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π 9

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π 9

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π_9

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

A πα λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

E κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμού με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θην σφο δρα π_9

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κραται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου π_9 του ε ξο μο

λο χ γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου π_9

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας π_9 προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π_9 και πα

ρασχουη μι ιν α φε ε σιν α αμαρ τι ι ι ων ο
τι μο ο νος ει ο δει ξασεν κο σμω την α να α
α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ο τι αυ

τος ε στι ι ι ιν ο ο θε ο ο ος η η η μων

ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω

μεν Χρι ι στον δο ξα ζοντες αυ του την εκ νε κρων Α

να α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι ι

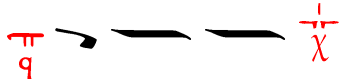

 ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η ημων ^{Πα} ο εκ της πλα

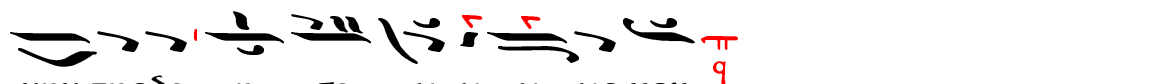

 νη ης του ε ε εχ θρου τον κο ο ο σμον λυ τρω

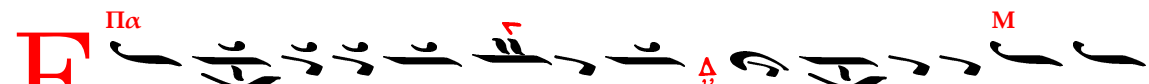
 σα α α α με ε ε ε νος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

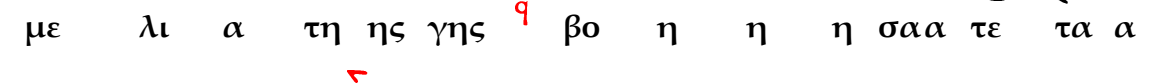
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα

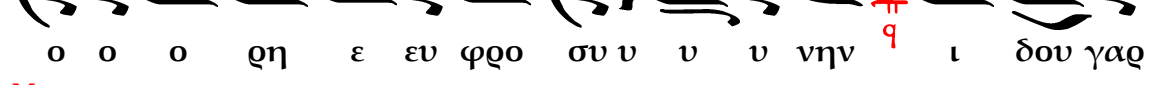
 εις την φω

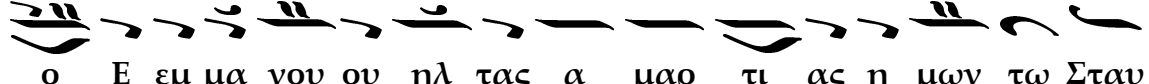

 νην της δε η σε ω ω ω ως μου
E

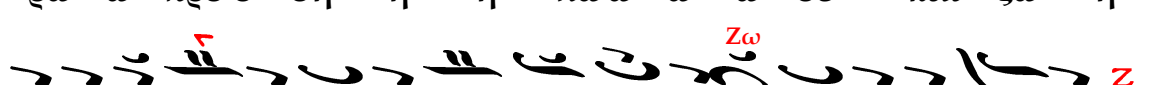
 υ φρανθη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε

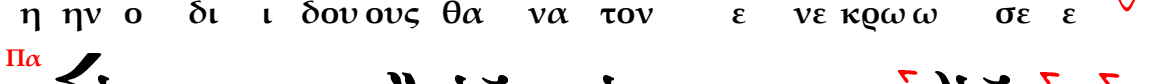
 με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α

 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ι δου γαρ

 ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

 ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε και ζω η

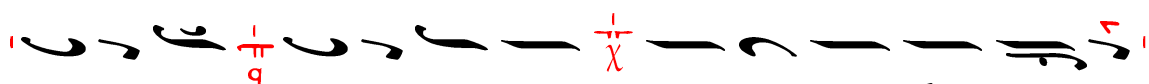
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε

 τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω

 ω πος

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε

 τις υ πο

 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

T^{Πα} ον σαρκι εκουσι ωσταυρωθεν τα αδιηη

μας^{Πα} παθοντα και τα αφεεντα²² και ανα

σταντα εκνεεκρων²² υυμνησωμεν λεεεε

γοοοοντες^{Πα} στηριξονορθοδοξιατην εκ

κλησιια ανσου Χριιστε^{Πα} και ειρηνευσοντην

ζωην ηημων²² ως αγαθος και φιλαααν

ρωωωωπος

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου^{Πα} ηλ πι σεν η ψυ

χημου^Χ επι τον Κυυριιιιον^{Πα}

T^{Νη Πα} ω ζωοδοχωσουτα φωπαρεστωωτες οι οι

αα ναααξιιιιιοιδοξολογιαν

προσφεροομεν²² τηαφω σουεευσπλαα

γχνιια Χριστεοθεοοοοςηηηημων^{Πα}

οτι Σταυρονκατεδεεεξω^{Πα} και θανατονανα

μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α
 σταα σιν ²² ως φι λα α α αν θρω ω ω προς ⁹

Καὶ τοῦ Τριωδίου γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεόφρον, πεπραγμένων, ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο· Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρῶρησίᾳ τὸ τίμιον, Εὐλον προσεκύνησας.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἄνομιῶν αὐτοῦ.

Σὲ μὲν διεκώλυε, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἔνθεν γέγονας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρῶρησίᾳ ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ιδέαις· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν ἐν παρῶρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ⁴/₂ Πα ρ

Δ ^M ο ^{Πα} ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Γι υι υι ω ⁹

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ε ε ε θα αυ μα ατουρ γη η σε Χρι ι στε
 του Σταυ ρου σου η δυ υ υ να α α α α μισ
 ο τι και η πρω η ην πο ορ νη α σκη τι κον α
 γω ω να η η γω νι ι ι ι σα α α α το
 ο θεν και το α σθε νες α πορ ρι ψα α με ε ε ε ε
 νη γεν ναι αι αι ως α αν τε ε ε στη κα α τα α
 του δι α α βο ο ο ο λου δι ο και το
 βρα βει ον της νι κης κο μι σα α με ε νη
 σβε ε ευ ει υ πε ε ερ των ψυ υ χων η μων

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
Τ ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ωπων
 σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον

πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

Παρ θε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω

ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

ου ρα α νος και να ο ο σ της θε ε ο ο ο

τη η η η τος αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας

κα θε ε λου ου σα ει ρη νη αν τει ση η ξε ε

και το βα σι λει ο ο ν η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε

ταυ την ουν κα τε χο ο ν τες της πι στε ως την αγ κυ υ

ραν υ περ μα χον ε χο ο με εν τον εξ α αυ

της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ο ν θαρ

σει ει ει τω τοι οι οι νυ θαρ σει τω λα ο ο ο σ του

θε ε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρα

ς ως παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο ο

ος

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θεισου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν ^Δ ₂

και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι ^Π ₉

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ ₂ ^Χ και πε ρι ε ζω σα το ^Δ ₂

Α^{Πα} γαλ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευφραι

νε σθω σαν ^Π ₉ χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ

νης ^Δ ₂ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε

τας ^Μ α μαρ τι ι ας η μων ^{Ζω} ^Π ₉ και τον θα να τον νε κρω

ω ω σας ^{Πα} ^Ζ ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω ^Μ

κο τα τον Α δαμ ^{Πα} παγγε νη α να στη σας ως φι
λα ανθρωπος ^π

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ ^χ η τις ου σα

λευθη σε ται ^Δ

Β ^{Πα} α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γη ης α κα τα

ληπτε ε κων ε σταυρωσαι δι α φι λανθρω πι ι αν ^π

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το ^π Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην ^Δ εν τοις κα

τα χθο νι οις α νε στη ^π ω του θαυ ματος πως θα

να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η ^Δ

αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

ζον τα και λε γοντα ^Δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι ^π

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε ^Δ ^χ εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

Γ^{Πα} υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα
 σου ^Δ πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαν αυ μα ^Δ τοις Α πο στο λοις ε
 λε γον ^π α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κοσμω
 το με γα ε ε λε ε ος ^π

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Τ^{Δι} α της ψυ χης θη η ρευ μα α τα και τα πα α
 θη η της σα αρ κος ^Δ τω ξι ι φει της εγ κρα τει ει ας
 ε ε ε ε τε ε ε ε μες ^Δ τα της εν νοι ας ε
 εγ κλη η μα α α τα τη σι ι γη ^Δ της α
 σκη η σε ε ως α πε ε ε πνι ι ι ι ξας ^β και
 ρει θροι των δα κρυ υ ω ω ω ν σου ^Δ την ε ρη μον

α πασαν κα τη η ηρ δευ σας και ε βλα στη σας

η μιν της με τα νοι οι οι ας κα αρ πους δι ο σου

την μνη η μην Ο σι ι α ε ε ορ τα α α

ζο ο ο ο μεν

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μην

Ω θαν ματος και αι νου πα α αν των των πα λαι

αι αι θαν μα α των τις γαρ ε γνω μη η τε ε ε ρα

α α νευ α ανδρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και

εν αγ κα λαι αι αις φε ε ρου ου ου σαν τον

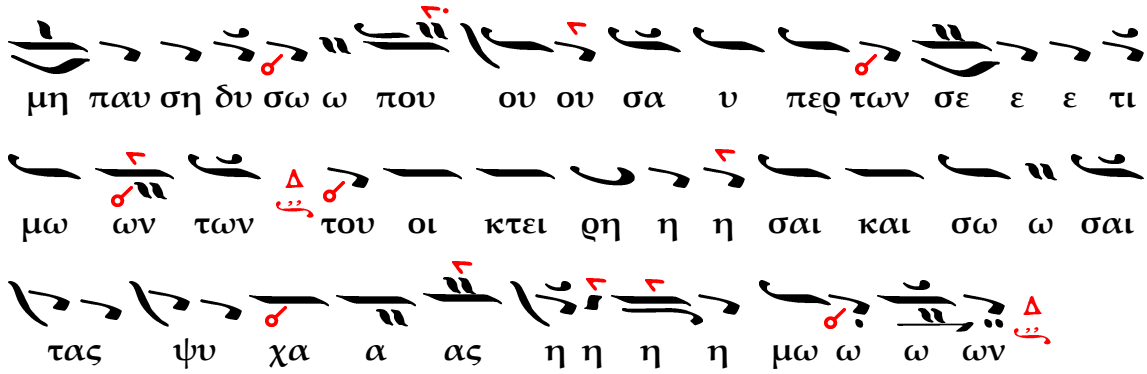
α πα σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ο ον

τα Θε ου ε ε στι βου λη η το ο κυ υ η η

θε εν ον ως βρε φος Πα να α γνε σαις ω λε ε ε ε

ναις βα στα α α σα α α σα και μη τρι κην πα ρρη

σι αν προς αυ το ο ον κε ε κτη με ε ε ε νη

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

στρατιωτωνφυλασσοντωντοαχραντονσουσωω
 μα^Δ α^Δ νε^ρ εστης^ρ τρι^ρ η^ρ με^ρ ρος^ρ Σω^ρ τη^ρ ρω^ρ ρου^ρ με^ρ
 νος^ρ τω^ρ κο^ρ σμω^ρ την^ρ ζω^ρ ην^ρ δι^ρ α^ρ του^ρ το^ρ αι^ρ δυ^ρ να^ρ α^ρ
 μεις^ρ των^ρ ου^ρ ρα^ρ νων^ρ ε^ρ βο^ρ ων^ρ σοι^ρ Ζω^ρ ο^ρ δο^ρ ο^ρ τα^ρ
 δο^ρ ο^ρ ξα^ρ τη^ρ α^ρ να^ρ στα^ρ σει^ρ σου^ρ Χρι^ρ στε^ρ δο^ρ ο^ρ ξα^ρ τη^ρ βα^ρ
 σι^ρ λει^ρ α^ρ σου^ρ δο^ρ ξα^ρ τη^ρ οι^ρ κο^ρ νο^ρ μι^ρ α^ρ σου^ρ μο^ρ νε^ρ φι^ρ
 λα^ρ αν^ρ θρω^ρ ω^ρ πε^ρ

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος Γα ρ

Εν^ρ σοι^ρ Μη^ρ τε^ρ ρ α^ρ κρι^ρ βως^ρ δι^ρ ε^ρ σω^ρ θη^ρ το^ρ κα^ρ
 τει^ρ ει^ρ κο^ρ να^ρ λα^ρ β^ρ σα^ρ γαρ^ρ τον^ρ σταυ^ρ ρον^ρ η^ρ κο^ρ λ^ρ
 θη^ρ σας^ρ τον^ρ Χρι^ρ στον^ρ και^ρ πρα^ρ τ^ρ σα^ρ ε^ρ ε^ρ δι^ρ δα^ρ α^ρ σκες^ρ
 υ^ρ πε^ρ ρο^ρ ρα^ρ αν^ρ με^ρ ν^ρ σα^ρ ρ^ρ κο^ρς^ρ πα^ρ ρε^ρ ε^ρ ρ^ρ χε^ρ ται^ρ γαρ^ρ
 ε^ρ πι^ρ με^ρ λει^ρ σθαι^ρ δε^ρ ψυ^ρ χης^ρ πραγ^ρ μα^ρ τος^ρ α^ρ θα^ρ α^ρ
 να^ρ τ^ρ δι^ρ ο^ρ και^ρ με^ρ τα^ρ Α^ρ γγε^ρ λων^ρ συ^ρ να^ρ γα^ρ α^ρλ^ρ
 λε^ρ ται^ρ Ο^ρ σι^ρ α^ρ Μα^ρ ρι^ρ α^ρ το^ρ ο^ρ πνευ^ρ μα^ρ α^ρ σου

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον
θα να τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δειξαςως Θε ος μη
πα ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την
φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·